

[Asger Jensen.]

meget mere konsekvent og meget mere rimeligt. Det, der her er foreslået, kan det konservative folkeparti ikke medvirke til.

Jens Foged: Heller ikke jeg har mange bemærkninger at tilføje. Jeg kan stort set tiltræde finansministerens redegørelse. Jeg finder, at den dækker de synspunkter, som vi har inden for venstre. Naturligvis kan der være områder, hvor man gør en social ydelse skattefri, men det gør vi normalt, når loven derom er til behandling. Det har vi gjort for børnetilskud, som finansministeren sagde, det har vi gjort ved boligtilskud og forskellige andre steder. Men så er der ganske klare regler om det. I al almindelighed må man regne med, at en bestemt indkomst afstedkommer en bestemt skat og det uanset, hvilken borger der har denne indkomst.

Jeg benytter lejligheden til lige at rykke for en afgørelse af, hvad der skal ske, når tillægspension og skatteregler kolliderer. Det er et spørgsmål, som vi diskuterede i foregående finansår, og udvalget bad i betænkningen i fjor om at få et oplæg fra finansministeren og socialministeren, sådan at denne kollision mellem tillægspensionen og skattereglerne kan undgås.

I øvrigt finder jeg, at vi bør sigte efter et rimeligt forhold mellem beskatning af ensartede størrelser, og at det må blive gennem personfradrag, problemet skal klares, hvis beskatningen er for høj for dem, der har sociale problemer.

Martin Pedersen: Jeg kan i det store og hele tilslutte mig de principielle bemærkninger, der såvel fra finansministerens som fra de tidligere ordføreres side allerede er fremført.

Kildeskattens virkning er jo den, at når folks indtægter falder, falder deres skat, og når folks indtægter stiger, stiger deres skat, og jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Grünbaum i, at det naturligvis ikke kan være sådan, at fordi indtægten er arbejdsfri, skal den beskattes lempeligere end en tilsvarende arbejdsindtægt.

Jeg skal med disse få bemærkninger afvise det foreliggende forslag.

Omman: Ja, jeg kan ikke nøjes med få bemærkninger. Jeg synes, det er lovlig flot

af de borgerlige ordførere at sige, at dette her i og for sig er problemløst. Af en bestemt indkomst er der en bestemt skat, og det er da helt i orden. Som om det ikke var gået op for dem, at vi i samtlige udvalg i de sidste 10 år har prøvet på at harmonisere skattelovgivningen med sociallovgivningen. Der er ingen, der tør påstå, at det er lykkedes. Det er mislykkedes.

Hr. Jens Foged sagde beskedent, at det drejede sig om et enkelt område. Nej, det er ikke et spørgsmål om harmonisering; det er et spørgsmål om konflikter hele vejen igennem. Det er da ikke noget tilfælde, at vi modtager brev efter brev fra vore vælgere og får henvendelser fra de folk, vi træffer ude omkring i landet, om disse problemer. Det er, fordi folk ikke forstår reglerne og de nye ordninger. Men det er så sandelig også, fordi der sker materielle uretfærdigheder, fordi vi ikke har sammenkørt systemerne logisk. Kildeskattens maskinstivhed har forværret problemet. Det er rigtigt, som hr. Grünbaum har sagt, at det forværres af, at beskatningen af de sociale ydelser nu sker straks. Det er klart, at kunne man vente til næste år med at svare skat af disse ydelser; var man måske kommet over det værste, så indgik det i en større sammenhæng osv.

Det politiske i dette spørgsmål — og det er et vanskeligt og stort kompleks, indrømmer jeg — ligger i at finde ud af, hvad folketinget egentlig mener de pågældende modtagere skal have at råde over. Når folk så er blevet klar over det — og det er der langtfra klarhed over, netop fordi skattebetalingen blander sig i det og har sløret hele billedet — så er resten egentlig kun teknik. Hvis man vil have ydelsen beskattet, må den forhøjes, så den dækker skatten. Hvis man holder den fri for skat, kan man nøjes med nettobeløbet.

Det er sådan, og det er det, der komplicerer problemet; at vi har to gode og prisværdige målsætninger, som her tørner sammen, og som skal forenes, hvis vi vil gøre noget godt for befolkningen. Det første er skattefolkenes renfærdige standpunkt, det er også kommet til udtryk her. Vi har indrettet vores system efter, at folk skal beskattes af deres indkomst uanset indkomstens oprindelse og kilde. Logik i dette klare princip fører til, at alle ydelser beskattes undtagelsesfrit. På den anden side har vi socialfolke-